

**Stanowisko
Izby Gospodarki Elektronicznej
w ramach prekonsultacji implementacji
dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady
(UE) 2024/825 z dnia 28 lutego 2024 r. w
sprawie zmiany dyrektyw 2005/29/WE i
2011/83/UE w odniesieniu do wzmocnienia
pozycji
konsumentów w procesie transformacji
ekologicznej poprzez lepszą ochronę przed
nieuczciwymi praktykami oraz lepsze
informowanie**

Warszawa, dnia 04.12.2024 r.

Sz. P.
Tomasz Chróstny
Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów

Szanowny Panie Prezesie,

dziękujemy za zaproszenie do udziału w prekonsultacjach dotyczących implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/825 z dnia 28 lutego 2024 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2005/29/WE i 2011/83/UE w odniesieniu do wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej poprzez lepszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami oraz lepsze informowanie, zwanej dalej „**Dyrektywą**”. W odpowiedzi Izba Gospodarki Elektronicznej, zwana dalej „**e-Izbą**”, przesyła odpowiedzi na przesłane pytania.

1. Czy Państwa zdaniem funkcjonują obecnie procedury/regulacje/programy, które można wykorzystać do wykazania uznanej wysokiej efektywności ekologicznej ogólnych twierdzeń dotyczących ekologiczności, o której mowa w dyrektywie 2024/825?

a. Jeżeli tak proszę o wskazanie takich procedur/regulacji/programów? Kto jest odpowiedzialny za tworzenie takich procedur/regulacji/programów? I kto je weryfikuje/zatwierdza? Jakże przepisy to regulują?

W ocenie e-Izby brak jest dedykowanych procedur, które odnosiłyby się konkretnie do wysokiej efektywności ekologicznej organizacji lub produktów. W tym zakresie wykorzystane może być jednak:

- Oznakowanie Eco Label (co wynika z samej Dyrektywy) – w Polsce przyznawaniem certyfikatów Eco Label zajmuje się Polskie Centrum Badań i Certyfikacji S.A.;
- Oficjalnie uznane oznakowania ekologiczne ISO typu 1 – np. Nordic Swan (<https://www.nordic-swan-ecolabel.org/official-nordic-ecolabel/>) lub Blue Angel (<https://www.blauer-engel.de/en>).

Pomocniczo można wykorzystać istniejące systemy certyfikacji produktów lub działalności przedsiębiorców w celu wykazania wysokiej efektywności ekologicznej w kontekście ogólnych twierdzeń dot. ekologiczności, takie jak np.:

- EMAS (odnoszący się do podmiotu, nie do produktu), czyli instrument przeznaczony dla przedsiębiorstw i innych organizacji dobrowolnie zobowiązujących się do oceny swojego wpływu na środowisko i doskonalenia swojej działalności przyjaznej środowisku. Zgodnie z ustawą

wdrażającą rozporządzenie EMAS¹, krajowy system ekozarządzania tworzą Minister Klimatu i Środowiska, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz Polskie Centrum Akredytacji. Funkcjonowanie EMAS w Polsce dodatkowo reguluje ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu². Wdrożenie EMAS w organizacji może być podstawą do formułowania ogólnych twierdzeń dot. ekologiczności w kontekście podmiotu;

- standardy wykorzystywane do certyfikacji działalności przedsiębiorstw pod względem bezpieczeństwa, jakości, etyki i ekologiczności ich działalności m.in. przez podmioty trzecie zrzeszone w ramach TIC (*Testing, Inspection and Certification*). Programy prowadzone przez członków TIC oferują usługi związane z oceną wpływu produktów na środowisko, takie jak obliczanie śladu węglowego oraz weryfikację i walidację materiałów pochodzących z recyklingu;
- konkretne cechy produktów stanowiące podstawę do formułowania ogólnych twierdzeń o ekologiczności mogą być zatem potwierdzone poprzez badania wykonane przez akredytowane laboratoria i potwierdzone stosownymi certyfikatami. Takie podmioty działają także na rynku polskim. Poszczególne twierdzenia (np. dot. biodegradowalności) mogą być potwierdzone poprzez badania w jednostkach akredytowanych, które wydają potwierdzenia/certyfikaty w tym zakresie (np. instytuty badawcze zrzeszone w sieci Łukasiewicz; badaniami opakowań zajmuje się np. Dział Certyfikacji Wyrobów Papierowych i Opakowań COBRO - <https://archiwum.cobro.org.pl/index.php/ekologia>),
- ISO 14001 (dla sposobu prowadzenia działalności),
- Eco label, Blue Angel (dla produktów),
- LEED, BREEAM, WELL (dla budynków).

b. Jeżeli nie istnieją takie procedury, to czy należy je utworzyć? Jaki podmiot byłby odpowiedzialny za ich utworzenie, w jakiej formie, w jakim akcie prawnym?

W związku z brakiem dedykowanych procedur, które odnosiłyby się konkretnie do wysokiej efektywności ekologicznej organizacji lub produktów, e-Izba stoi na stanowisku, że takie procedury należy utworzyć w formie ustawowej. Udział podmiotów publicznych powinien obejmować wprowadzenie regulacji dla procedury oraz kontrolę procesu, natomiast w samą ocenę przedsiębiorców

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE.

² Dz.U. Nr 178, poz. 1060.

lub produktów mogą być, zdaniem e-Izby, zaangażowane zarówno podmioty publiczne, jak i podmioty prywatne, które posiadałyby odpowiednią akredytację i byłyby regularnie kontrolowane.

Z perspektywy przedsiębiorców istotne byłoby stworzenie listy zweryfikowanych i zaakceptowanych certyfikatów, tak aby nie musieli oni każdorazowo sprawdzać czy dany certyfikat jest rzetelny.

2. Jak Państwa zdaniem powinien wyglądać proces tworzenia realistycznych planów wykonania, o których mowa w dyrektywie 2024/285 w kontekście weryfikacji stosowania twierdzeń dotyczących ekologiczności oraz weryfikacji takich planów przez niezależnych ekspertów?

W opinii e-Izby cel ekologiczny powinien być zawsze poparty planem wykonania opartym o dane, fakty i obliczenia. Plan wykonania powinien być dostępnym do wglądu dla konsumentów.

a. Kto może być niezależnym ekspertem weryfikującym realistyczne plany wykonania w rozumieniu przepisów dyrektywy 2024/825? Czy obecnie istnieją podmioty (osoby prawne lub osoby fizyczne), które mogłyby pełnić funkcję takiego eksperta?

Niezależnym ekspertem weryfikującym realistyczne plany wykonania w rozumieniu przepisów Dyrektywy może być osoba z odpowiednią wiedzą i doświadczeniem w danym obszarze. Dla przykładu w USA tak zwany Commissioning Authority, czyli osoba z nadzoru, musi spełniać następujące warunki:

- musi udokumentować pracę w ramach minimum dwóch podobnych projektów, z podobnym zakresem certyfikacji. Doświadczenie musi dotyczyć całego projektu, a nie z jego fragmentu.

- musi być niezależny od zleceniodawcy i firm pracujących w ramach projektu.

E-Izba wskazuje, że mogą to być m.in. firmy doradcze.

b. Czy tacy eksperci powinni spełniać jeszcze inne kryteria niż wskazane w motywie (4) dyrektywy 2024/825? Jeśli tak to jakie?

Eksperci powinni spełniać warunki podobne do tych, które mają zastosowanie do Commissioning Authority (wskazane w odpowiedzi na pytanie z lit. a) powyżej).

- c. Kto powinien wyznaczać takich ekspertów? Czy wskazane byłoby utworzenie „rejestru” lub „listy” takich ekspertów prowadzonego przez odpowiedni organ/podmiot, który weryfikowałby ich kwalifikacje albo przynajmniej sprawdzał czy spełniają niezbędne, minimalne kryteria? Wówczas przedsiębiorca wybierałby eksperta z listy prowadzonej przez właściwy organ/podmiot.**

E-Izba popiera takie rozwiązanie. Wskazujemy jednocześnie, że należałoby określić w przepisach termin na weryfikację i dodanie lub odrzucenie wnioskodawcy.

- d. Który organ administracji lub podmiot byłby najbardziej właściwy do prowadzenia „listy niezależnych ekspertów”?**

E-Izba stoi na stanowisku, że powinien być to jeden z publicznych podmiotów np. UOKiK lub Ministerstwo Klimatu.

- e. Czy eksperci powinni być w jakikolwiek sposób certyfikowani/weryfikowani przez odpowiednie instytucje? Jeśli tak to przez jakie? Czy w obecnym systemie prawnym funkcjonują już może podobne mechanizmy weryfikacyjne? Jeśli tak, to jakie? Czy można je dostosować do nowych wymogów?**

E-Izba stoi na stanowisku, że eksperci powinni być weryfikowani przez odpowiednie instytucje np. Ministerstwo Klimatu, UOKiK lub PIP. Mechanizm weryfikacji ekspertów mógłby przypominać kształtem mechanizm, który funkcjonuje w przypadku osób z uprawnieniami budowlanymi. Ekspert powinien udowodniać swoje doświadczenie, zdać egzamin, dostać numer uprawnień i być wpisywany na publiczną listę osób dysponujących uprawnieniami.

Pomocniczo można wskazać również na system certyfikacji budynków LEED czy BREEAM. Osoba ubiegająca się o certyfikat assessora musi wykazać się doświadczeniem w projektach i zdać egzamin. Ponadto, co 2 lata musi odnowić uprawnienia poprzez udowodnienie, że cały czas pracuje w tym obszarze i rozwija swoje kompetencje.

- f. Które, w Państwa ocenie, obowiązujące regulacje prawne najlepiej nadają się do wprowadzenia przepisów dotyczących niezależnych ekspertów?**

E-Izba wskazuje przykładowo na ustawy z zakresu ochrony konsumentów i uczciwej konkurencji z odpowiednimi

odwołaniami do ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

3. Czy obecnie korzystają Państwo z jakichś sposobów/procesów stanowiących odpowiednik realistycznych planów wykonania, o których mowa w dyrektywie 2024/825? Czy są one weryfikowane przez ekspertów? Jeżeli tak proszę o krótki opis tych procesów weryfikacji.

Członkowie zrzeszeni w e-Izbie korzystają m.in. z SBTi, czyli Science Based Target Initiative (<https://sciencebasedtargets.org/>). To organizacja weryfikująca cele klimatyczne firm. Bada ona czy cele te są poparte realistycznymi planami dojścia oraz czy opierają się na naukowych danych.

4. Czy znane są Państwu oznakowania dotyczące zrównoważonego charakteru, wpisujące się w definicję tego pojęcia w rozumieniu przepisów dyrektywy 2024/8257, które obecnie występują na rynku? Czy posiadają Państwo wiedzę na temat zasad, sposobu weryfikacji takich oznakowań? Czy są one certyfikowane i przez jakie podmioty?

E-Izba wskazuje przykładowo na systemy certyfikacji zrównoważonych budynków takich jak LEED, BREEAM, DGNB czy WELL. Zasady certyfikacji są ściśle określone w dokumentach.

W uproszczeniu proces weryfikacji przebiega w następujący sposób:

1. Należy spełnić odpowiednią ilość wymagań (w zależności od ilości funkcjonują różnego poziomu certyfikatów),
2. Należy udokumentować spełnienie wymagań,
3. Należy przesłać udokumentowane wymagania audytorom do akceptacji,
4. Po akceptacji wydawany jest certyfikat.

5. Czy Państwa zdaniem funkcjonują obecnie programy oceny zgodności, które można wykorzystać do weryfikacji oznakowań dotyczących zrównoważonego charakteru w systemie certyfikacji, o którym mowa w dyrektywie 2024/825? Jeżeli tak proszę o wskazanie takich programów. Kto jest odpowiedzialny za tworzenie takich programów? I kto je weryfikuje/zatwierdza? Jakże przepisy to regulują?

E-Izba wskazuje na normy zgodności ISO.

6. Czy Państwa zdaniem nowe programy oceny zgodności służące do weryfikacji oznakowań dotyczących zrównoważonego charakteru w systemie certyfikacji zgodnie z dyrektywą 2024/825 powinny być przyjęte dla każdej

branży z osobna czy powinien zostać ustanowiony jeden ogólny program zgodności dla całego rynku?

System weryfikacji oznakowań w zakresie metodologii i wymogów dla systemów certyfikacji może być jednolity niezależnie od branży. Możliwe jednak, że w ramach odpowiednich systemów oceniających zasadne byłoby wypracowanie odrębnych zasad (kryteriów) przyznawania poszczególnych oznakowań zróżnicowanych dla poszczególnych branż (kategorii produktów).

a. Jeśli właściwe byłoby ustanowienie jednego ogólnego programu zgodności, to kto w Państwa ocenie byłby właściwy do jego opracowania?

W ocenie e-Izby właściwe do opracowania ogólnego programu zgodności powinno być Ministerstwo Rozwoju i Technologii i Ministerstwo Klimatu i Środowiska w ścisłej współpracy z Urzędem Ochrony Konsumenta i Konkurencji, Polskim Centrum Akredytacji oraz odpowiednimi resortami nadzorującymi poszczególne sektory gospodarki (ze względu na powszechność systemu).

Program powinien opierać się na standardach zgodnych z ISO 14024, określonych dla poszczególnych sektorów i być poddany konsultacji ze stowarzyszeniami branżowymi kluczowych sektorów gospodarki w Polsce.

b. W jakiej formie należałoby ustanowić taki program? Zalecenia? Wytyczne? Rozporządzenie? Ustawa? Jeśli rozporządzenia lub ustawa to który organ administracji powinien być odpowiedzialny za procedowanie takich zmian i w której ustawie?

Weryfikacja twierdzeń środowiskowych może opierać się na różnych procedurach oceny zgodności, w tym weryfikacji, audycie, inspekcji, testowaniu, walidacji i certyfikacji prowadzonych przez podmioty trzecie. Taka weryfikacja wymaga jednak wdrożenia zgodnych ze standardami unijnymi ogólnych wytycznych, dzięki którym proces weryfikacji twierdzeń będzie transparenty dla wszystkich uczestników rynku (tj. podmiotów weryfikujących, przedsiębiorców występujących o weryfikację oraz konsumentów). Ogólne regulacje w tym zakresie powinny zostać wprowadzone na poziomie ustawowym.

Odpowiednie regulacje ustawowe powinny znaleźć się w ustawach z zakresu ochrony konsumentów i uczciwej konkurencji (ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji³, ustawie z dnia 23 sierpnia 2007 r. o

³ Dz.U. 1993 nr 47 poz. 211.

przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym⁴ oraz ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów⁵) z odpowiednimi odwołaniami do ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku⁶. Wyjaśnienie mechanizmu jak i powiązań pomiędzy regulacjami mogłoby zostać przewidziane w formie wytycznych UOKiK.

- c. Jeżeli dla każdej branży z osobna, to proszę o wskazanie w jakiej formie i kto powinien opracować takie programy?**

E-Izba stoi na stanowisku, że aby zachować spójność intencji, powinien funkcjonować ogólny program zgodności, który będzie dookreślany dla poszczególnych branż.

- d. Czy Państwa zdaniem programy oceny zgodności powinny być tworzone przez podmioty publiczne czy prywatne? Czy w modelu hybrydowym (prywatne i publiczne)? Czy obecnie istnieją podmioty (publiczne lub prywatne), które mogłyby utworzyć takie programy? Jeśli tak, proszę wskazać te podmioty i formę, w jakiej mogłyby być tworzone.**

Tylko uznane jednostki oceniające zgodność powinny świadczyć usługi oceny zgodności, przy czym brak jest przeszkód, aby były to jednostki zarówno prywatne jak i publiczne. Podmioty te powinny podlegać natomiast nadzorowi Polskiego Centrum Akredytacji, co zagwarantuje stosowanie jednolitych standardów oceny zgodności. Takie rozwiązanie zapewni bardziej efektywny proces weryfikacji niż w przypadku pozostawienia tego zadania wyłącznie podmiotom publicznym.

Niemniej jednak, weryfikacja powinna opierać się na solidnym i konkretnym zestawie mierzalnych i weryfikowalnych zasad/wytycznych opracowanych na poziomie resortowym, na podstawie których dokonywana będzie weryfikacja oznakowań dotyczących zrównoważonego charakteru produktów, usług, działalności przedsiębiorcy.

- 7. Jakiej/jak, w Państwa ocenie, duże nakłady lub inwestycje będą konieczne, żeby zaadoptować się do wymogów zawartych w dyrektywie 2024/825 - certyfikacji, wykazania uznanej wysokiej efektywności ekologicznej, tworzenia realistycznych planów wykonania i weryfikacji przez niezależnego eksperta? Czy konieczna będzie modyfikacja opakowań lub samych produktów? Czy konieczna będzie**

⁴ Dz.U. 2007 nr 171 poz. 1206.

⁵ Dz.U. 2007 nr 50 poz. 331.

⁶ Dz.U. 2016 poz. 542.

zmiana innych elementów przedsiębiorstwa np. procesu technologicznego, marketingu, strategii (jakich)?

E-Izba szacuje, że w przypadku dużych przedsiębiorców może to być koszt 200-500 tys. zł jednorazowo na certyfikację danego produktu lub celu. Wskazane koszty uwzględniają koszt zatrudnienia doradcy w procesie, audytora oraz pokrycia kosztu licencji/certyfikatu. Procesy i procedury weryfikacji i audytowania wydłużą czas pracy i przygotowania samych produktów, jak i komunikatów marketingowych.

8. Czy znane są Państwu dobrowolne standardy rynkowe i dobrowolne standardy publiczne dotyczące zielonych i zrównoważonych obligacji, o których mowa w motywie (7) dyrektywy 2024/825, a które nie są uznawane za oznakowania dotyczące zrównoważonego charakteru? Proszę o wskazanie takich standardów.

E-Izba wskazuje na dobrowolne standardy rynkowe dotyczące zielonych i zrównoważonych obligacji a skierowane do inwestorów korporacyjnych, takie jak zielone i zrównoważone obligacje certyfikowane przez:

- **International Capital Markets Association (ICMA)** - w zakresie standardów e-Izba odsyła w szczególności do:
 - a) standardu dot. obligacji związanych ze zrównoważonym rozwojem (*Zasady Obligacji związanych ze Zrównoważonym Rozwojem*) - dostępnych tutaj: <https://www.icmagroup.org/assets/documents/Regulatory/Green-Bonds/Translations/2020/Polish-SLBP2020-06-011220.pdf> (wersja polska) i <https://www.icmagroup.org/assets/documents/Sustainable-finance/2024-updates/Sustainability-Linked-Bond-Principles-June-2024.pdf> (wersja angielska);
 - b) standardu dot. zielonych obligacji - dostępnych tutaj: <https://www.icmagroup.org/assets/documents/Regulatory/Green-Bonds/Translations/2018/Polish-GBP2018-06.pdf> (wersja polska) i <https://www.icmagroup.org/sustainable-finance/the-principles-guidelines-and-handbooks/green-bond-principles-gbp/> (wersja angielska)
- **Climate Bonds Initiative (CBI)** - E-Izba odsyła m.in. do Climate Bonds Standard dostępnego tutaj: <https://www.climatebonds.net/files/files/climate-bonds-standard-v4-1-202403.pdf>

Standardy te nie stanowią oznakowań dotyczących zrównoważonego charakteru w rozumieniu Dyrektywy ze względu na skierowanie standardów do inwestorów korporacyjnych oraz ich odrębne uregulowanie.

9. Czy posiadacie Państwo ogólne analizy, raporty rynkowe, opracowania dotyczące ekologii, zrównoważonego rozwoju, ochrony środowiska, które dotyczą kwestii uregulowanych w dyrektywie 2024/825 i które można wykorzystać przy implementacji tej dyrektywy?

E-Izba nie posiada ww. dokumentów.

Na tym Stanowisko zakończone.

Z wyrazami szacunku,

Patrycja Staniszevska
Prezes Zarządu
Izby Gospodarki
Elektronicznej

poświadczenie złożenia podpisów i pieczęci elektronicznych

Certyfikat dla dokumentu o Autenti ID: b14c75ea-e512-4a86-93dc-a2dd75132bff
utworzonego: 2024-12-05 16:43 (GMT+01:00)

